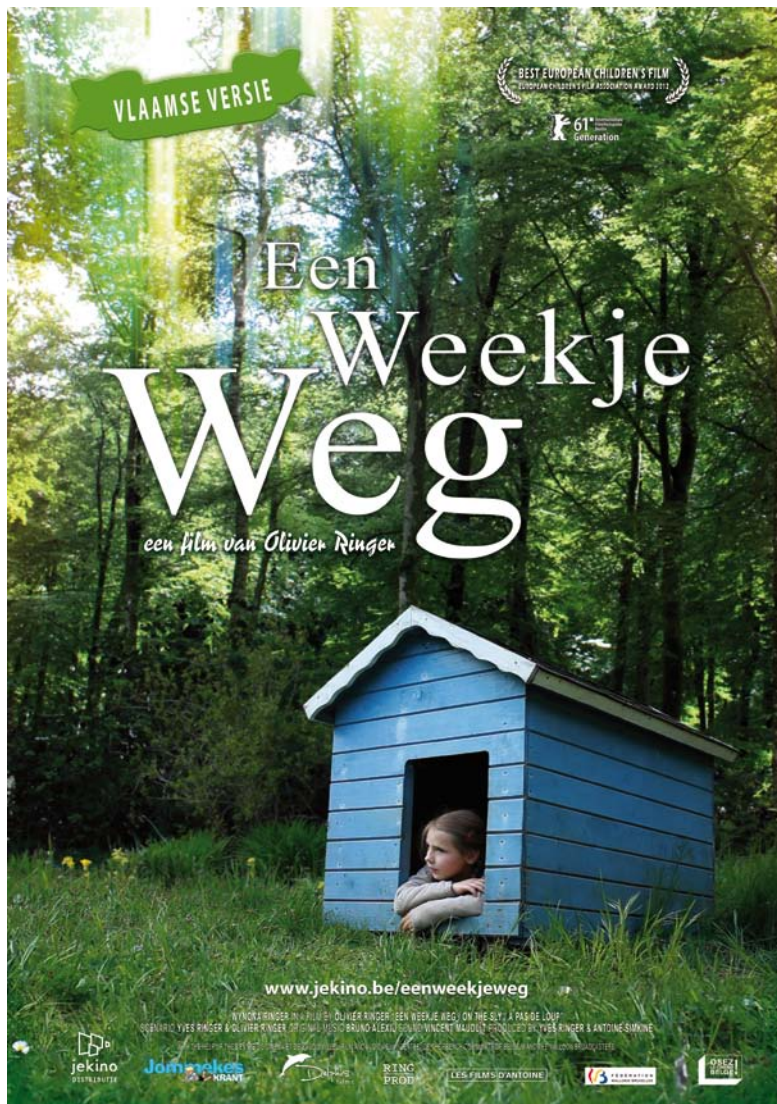

Persmap

een film van Olivier Ringer met Wynona Ringer

Filmrelease: zomer 2012

www.jekino.be/eenweekjeweg

Distributie: JEKINO info@jekino.be

Pers: Anja Horckmans, anjah@jekino.be 0475-805899

Foto's: zie www.jekino.be/persmappen

SYNOPSIS

"Mijn ouders kijken wel naar mij, maar ze zien me niet echt." Tijdens een weekendje op het platteland neemt Cathy de proef op de som en sluipt stilletjes weg in het woud. Haar afwezigheid blijft schijnbaar onopgemerkt.

Alleen in het bos voelt Cathy zich zoals Robinson Crusoe: ze moet eten zoeken en bescherming tegen noodweer en wilde dieren. Ze bouwt een hut, speelt met een hond, vangt een vis en proeft een handvol wormen. Dwalend tussen kreupelhout en struikgewas vertelt ze honderduit over haar indrukken en gevoelens...

De sfeer van een sprookje wordt gevat in een modern verhaal over een kind van drukbezette ouders. Olivier Ringer: *"Dit is een verhaal over Cathy's ontdekking van de kleine mirakels van het leven en de magie die je kan vinden in de gewone dingen en in de natuur."*

EEN WEEKJE WEG is een familiezaak: Olivier Ringer schrijft, regisseert, bedient de camera en monteert en samen met zijn vrouw Macha speelt hij een kleine rol in de film. Zijn dochter Wynona speelt de hoofdrol. Zijn broer Yves produceert en werkte mee aan het scenario. Zelfs hun hond krijgt een rolletje.

CAST

Cathy	Wynona Ringer
Vader	Olivier Ringer
Moeder	Macha Ringer
Buurvrouw	Ursula Noyer
Visser	Jean-Claude Lenaert
Boerenknecht	Pierre Leroux
Agent 1	Philippe Roulin
Agent 2	Yves Ringer
Beest	Ourga
De vis	Carpot
Boerderijhond	Sinaï

CREW

Regie	Olivier Ringer
Scenario	Olivier Ringer & Yves Ringer
Dialogen	Olivier Ringer
Muziek	Bruno Alexiu
D.O.P.	Olivier Ringer
Mix sound & dialogue	Vincent Mauduit
Mix muziek	Sébastien Ohayoun
Producent	Yves Ringer & Antoine Simkine
Montage	Olivier Ringer
Trucage	Thibaut Granier

FACTS

EEN WEEKJE WEG

Originele titel: A PAS DE LOUP

Internationale titel: ON THE SLY

Duur: 77 minutes

Aspect ratio Scope

VLAAMSE VERSIE

Nederlandse bewerking: Sabine De Vos

Stem: Jolien Gurny

Stemmenregie: Meikeminne Clinckspoor

Studio: Option Media (Mechelen)

De première van de Vlaamse versie van EEN WEEKJE WEG vindt plaats op het Internationaal Filmfestival van Gent in de Kopergieterij op 16 oktober.

www.apasdeloup-lefilm.com

www.jekino.be/eenweekjeweg

REGISSEUR OLIVIER RINGER

Biografie

Né à Bruxelles en 1961, Olivier Ringer a réalisé son premier long métrage "*Pom le Poulain*" en 2006. Auparavant, il a écrit et réalisé des courts métrages de fiction "*Good*" et "*Haute Pression*", primé au festival d'Avoriaz. Il a à son actif la réalisation de vidéo-clips, de films institutionnels et de nombreux sketches pour "*Les Guignols de l'Info*" (Canal+). "*A Pas de Loup*" ("*Een Weekje Weg*") est son second long métrage.

Filmografie

- POM LE POULAIN (2007)

Met o.a. Richard Bohringer, Morgan Marinne, Philippe Grand'Henry

Publieksprijs op het Europees Jeugdfilmfestival Vlaanderen in Antwerpen / Brugge, 2007

Speciale Prijs van de Jury op het Faithfull Heart Festival in Moskou, 2007

- EEN WEEKJE WEG ("*A Pas de Loup*") (2011)

Met o.a. Wynona Ringer

INTERVIEW MET OLIVIER & WYNONA RINGER

EEN WEEKJE WEG is een familiezaak: Olivier Ringer schrijft, regisseert, bedient de camera en monteert en samen met zijn vrouw Macha speelt hij een kleine rol in de film. Zijn dochter Wynona speelt de hoofdrol. Zijn broer Yves produceert en werkte mee aan het scenario. Zelfs hun hond krijgt een rolletje. Wanneer we Olivier en Wynona ontmoeten op de Berlinale 2011 stellen we onze vragen met hulp van een zaal tjokvol nieuwsgierige en enthousiaste kinderen.

Wynona, we zien je in de film nooit praten maar toch horen we voortdurend jouw stem.
Wynona Ringer: “Mijn vader zei in de studio alle teksten voor en die moest ik dan herhalen.”
Olivier Ringer: “De stem is ontzettend belangrijk voor de film. Ze verklankt het innerlijke van het hoofdpersonage Cathy, ze geeft inzage in haar complexe gevoelens en denkpatronen.”

Hoe ga je om met een actrice die ook je dochter is?

Olivier: “Ze ziet er uit als een klein meisje maar ik was enorm verbaasd over haar maturiteit als actrice. Ze kon met ontstellend gemak en heel accuraat emoties en gedachten uitdrukken via haar gelaat. Het was voor haar een enorme uitdaging om de juiste toon en expressie te vinden en geloofwaardig te bewegen, zonder dat ze gesteund werd door woorden of tekst.”

Schreef Wynona mee aan het scenario?

Olivier: “Nee. Wynona is inmiddels 8 jaar, maar tijdens de opnames was ze 6. Ze was niet betrokken bij het schrijfproces maar hielp me wel bij het formuleren van bepaalde gedachten. Het proces verliep als volgt: we schreven een draaiboek met monologen die we gebruikten als rode draad bij de opnames. Na de ruwe montage hebben we die teksten herschreven. En in een derde fase werkten we aan de geloofwaardigheid, de ‘echtheid’ van Wynona’s monoloog. Daarom moesten sommige zinnen opnieuw worden aangepast.”

Waar hebben jullie gedraaid?

Olivier: “In Frankrijk filmde we enkele scènes in Parijs en bij mij thuis. Verder draaiden we voornamelijk in de bossen in de Ardennen. We hebben vooral in de zomer gefilmd. Het grootste probleem waren de teken. Elke avond moest iedereen grondig worden nagekeken. In totaal hebben we bijna een jaar aan de film gewerkt. We wilden Wynona niet te veel uitputten. Daarom draaiden we slechts enkele uren per dag.”

Heb je je geamuseerd bij de opnames?

Wynona: “Ik vond alle scènes fijn. Maar het leukste vond ik de scène onder het bed, de scène met de regenwormen, toen ik de hut stuk maakte en telkens als ik snel door het bos moest rennen.”

Waar vond je de inspiratie voor dit verhaal?

Olivier (lachend): “Ik ben zelf een heel slechte papa en dat wilde ik aan iedereen laten zien.”

Wynona: “Nee, dat ben je niet!”

Olivier: “Nee, het gaat niet over ‘slechte’ ouders, al lijkt het soms zo omdat we uitsluitend door Cathy’s ogen kijken en haar visie op de feiten horen. Het is onze taak als ouders om door onze knieën te buigen tot we op de hoogte van onze kinderen staan om hen beter te begrijpen. Ouders moeten zich aanpassen aan de noden van hun kinderen en niet omgekeerd. We proberen onze kinderen materieel te verwennen, maar wat doen we om hun gevoelens te begrijpen? Hoewel haar ouders erg zorgzaam zijn, heeft Cathy het gevoel dat ze niet bestaat

in de ogen van vader en moeder. Veel kinderen herkennen dat probleem: hun ouders zijn vol goede bedoelingen maar slagen er niet in om tijd voor hen vrij te maken.”

Hoewel ze elk weekend samen op het platteland doorbrengen?

Olivier: “Cathy is 6 jaar oud en kijkt naar de wereld van op de achterbank van de wagen. Ze voelt zich een gevangene, verstikt in een steriele wereld waar ze altijd braaf, netjes, proper en tactvol moet zijn. In de openingsscènes maken we een ritje door Parijs. Het lijkt wel een promotiefilmpje: de perfecte wagen met airco in een mooie, gastvrije stad. Deze veilige, comfortabele werkelijkheid verdooft onze emoties. In de vrije natuur verandert Cathy’s blik op de wereld. Ze lijkt wel Robinson Crusoë. Om te overleven in de wildernis moet ze primitieve gewoontes aannemen: eten zoeken, zich beschermen tegen roofdieren, schuilen voor het noodweer en een relatie ontwikkelen met haar omgeving.”

Het jonge publiek is erg geïnteresseerd in de magische elementen in de film. Is EEN WEEKJE WEG een sprookje?

Olivier: “Het is een modern verhaal dat enige verwijzingen bevat naar de sprookjes uit onze jeugd: de rode draad in het woud, het beest, de magische zaden, de gelijkenis met ‘Hansje en Grietje’,... Deze elementen maken deel uit van het erfgoed van onze verbeelding, maar zijn geworteld in de realiteit. De toverzaden wijzen op Cathy’s ontdekking van de kleine mirakels van het leven en de magie die je kan vinden in de gewone dingen en in de natuur. Dat is een belangrijke les voor het leven.”

Realisme is een troef van A PAS DE LOUP?

Olivier: “De meeste familiefilms gebruiken tegenwoordig computer generated images om kinderen mee te nemen naar een imaginaire wereld. Als ik mijn kinderen observeer bij het kijken naar zo’n film, voel ik hun enthousiasme, maar zelden worden ze diep geraakt. Ik wou een verhaal vertellen dat heel dicht bij de werkelijkheid staat. Met POM LE POULAIN zagen we hoezeer kinderen zich met realistische emoties kunnen identificeren. Dat wilden we ook bereiken met EEN WEEKJE WEG.”

Hebben jullie lessen getrokken uit de distributie van jullie debuut POM LE POULAIN?

Yves Ringer: “We zijn heel blij met de manier waarop distributeur Belga de film in de zalen bracht. Ze bedongen bij de exploitanten dat POM minstens 3 weken op het programma bleef staan tijdens de zomervakantie. Ik was aanwezig bij de eerste voorstelling in de Brusselse UGC Brouckère: er zat niemand in de zaal! Pijnlijk. Maar de film kreeg tijd, de mond-aan-mond reclame deed z’n werk en uiteindelijk haalde POM de meeste bezoekers in z’n 4de week. Dankzij Jekino en Lessen in het Donker scoorde de film ook behoorlijk in Vlaanderen.”

EEN WEEKJE WEG is opgedragen aan een hond?

Olivier: “Onze hond Ourga speelde de rol van ‘het beest’. Ourga is onlangs gestorven; het verdriet zit nog vers in ons geheugen. Wynona zag hem gisteren bij de première voor het eerst terug op het scherm. Dat heeft haar erg aangegrepen.”

AWARDS VOOR 'EEN WEEKJE WEG'

51ste Internationaal Kinderfilmfestival Zlin (Tsjechië):

Beste Lange Fictiefilm (prijs van de kinderjury)

Het Internationaal Kinderfilmfestival in Zlin is het oudste en één van de meest gerenommeerde kinderfilmfestivals wereldwijd.

FIFEM (Festival International du Film pour Enfants de Montréal) in Montreal, Canada:

- Prijs van de Kinderjury, *FIFEM 2011*
- Speciale Prijs van de Internationale Jury, FIFEM 2011
- INIS prijs van de Professionele Jury, FIFEM 2011

Montreal (March 10, 2011) A PAS DE LOUP (EEN WEEKJE WEG), the Belgian/French pic helmed by Olivier Ringer, swept the just-concluded Montreal International Children's Film Festival by bagging three prizes: the Family Place Prize with 2,000\$ cash for Best Film in the Official Competition section from the Children's Jury, Special Jury Prize from the International Professional Jury and the INIS Prize for its "Innovation and Originality".

Olivier who was in Montreal to receive the prizes was obviously very pleased with the three nods: "It's a verdict given not only by adults but also by children. That means a lot to me. I wanted to make a movie that can be enjoyed by both children and adults, as the film deals with the communication issue between children and their parents."

EEN WEEKJE WEG werd in 2011 ook geselecteerd voor de Generation Kplus competitie tijdens de **Berlinale**, het belangrijkste en meest prestigieuze Europese kinderfilmfestival.

HET FESTIVALPARCOURS VAN 'EEN WEEKJE WEG'

- Berlinale, Generation Kplus, Berlijn, Duitsland, 2011
- FIFEM Festival International du Film pour Enfants de Montréal, Canada, 2011
- Festival du Film Francophone de Vienne, Wenen, Oostenrijk, 2011
- Festival "Viewfinders", Halifax, Canada, 2011
- Bafici, Buenos Aires, Argentinië, 2011
- Discovery Zone Luxembourg Film Festival, Luxemburg, 2011
- China Children's International Film Festival, Jiangyan, China, 2011
- Internationaal Kinderfilmfestival, Zlin, Tsjechië, 2011
- Filmfest Munich, Duitsland, 2011
- Dublin Irish Film Institute Festival, Ierland, 2011
- Melbourne International Film Festival, Australië, 2011
- Buster Film Festival, Kopenhagen, Denemarken, 2011
- Sudbury Cinefest, Ontario, Canada, 2011
- Festival International du Film Francophone de Namur, België, 2011
- International Children Film Fest, Bonn, Duitsland, 2011
- Schlingel Children Film Festival, Chemnitz, Duitsland, 2011
- Internationaal Film Festival Vlaanderen, Gent, België, 2011
- BFI London Film Festival, Groot-Brittannië, 2011

- Film'On, Brussel, België, 2011
- Cinekid, Amsterdam, Nederland, 2011
- Vilnius International Children Film Festival, Litouwen, 2011
- Tokyo International Film Festival, Japan, 2011
- Tel-Aviv Children Film Festival, Israël, 2011
- Piccolo Grande Cinema, Milaan, Italië, 2011
- Iran International Children's Film Festival, Hamedan, Iran, 2011
- Festival Internacional de Cine de Gijon, Spanje, 2011
- Stuttgart Kinderfilmtage, Duitsland, 2011
- Cinepanz, Keulen, Duitsland, 2011
- Oulu International Children's & Youth Film Festival, Finland, 2011
- Seattle Children's Film Festival, USA, 2012
- Taiwan International Children's Film Festival, Taipei, Taiwan, 2012

NEDERLANDSTALIGE VERSIE

EEN WEEKJE WEG wordt aangeboden in Nederlandstalige versie, geregisseerd door Meikeminne Clinckspoor (regisseur van o.a. 'De Wensboom'). De tekst werd vertaald en bewerkt door jeugdacteur en voormalige tv-presentatrice Sabine De Vos. Cathy krijgt in de film de stem van de 10 jaar oude Jolien Gurny.

Stemactrice Jolien Gurny: "Ik heb net een kietelsessie achter de rug"

In de studio's van OptionMedia.tv in Mechelen wordt de Nederlandstalige versie van EEN WEEKJE WEG opgenomen. De 10-jarige Jolien Gurny heeft er een zware klus aan, want de vorm van de film is heel apart: één lange monoloog. De film telt nauwelijks acteurs en helemaal geen dialogen. Het is de stem van Cathy die ons doorheen het verhaal gidst. "Ik ben niet Cathy zelf, ik ben de gedachten van Cathy," slaat Jolien de nagel op de kop. En die gedachten verklankt ze met een heel mooi stemmetje: zacht en delicaat en met een hees randje er omheen. Meikeminne Clinckspoor regisseert de dubbing. Zij zegt de tekst voor, Jolien herhaalt, soms wel 20 keer. De sfeer in de studio is intiem. Meikeminne heeft haar poulain bijna op schoot. "Het is fijn om zo dicht bij haar te zitten." Jolien huppelt als een jong veulen om haar coach heen; ze is dol op haar. "Meikeminne is een heel schoon vrouwtje (sic). Zo spontaan en lief. Ik kan niets slecht over haar zeggen. Ze wordt nooit boos. Soms grijpt ze wel in, maar dat duurt nooit lang en een minuutje later is alles weer toppie tussen ons."

Een berg vuile was

Bij OptionMedia.tv wordt flink doorgewerkt. Als alles meezit, is de dubbing klaar in de helft van de voorziene tijd. Meikeminne is tevreden over haar eerste stemregie. "Ik heb bij Jekino gebedeld om dit te mogen doen. Het is een uitdaging omdat het zo'n bijzondere film is." Na 'De Wensboom' bereidt ze haar eerste langspeelfilm voor. WHISPERING CLOUDS gaat binnenkort in productie bij het Nederlandse Flinck Film. En ze stond net 7 weken op de set bij de Vlaams-Nederlandse coproductie ALLEZ EDDY (van Gert Embrechts). Op welke manier heeft zij haar stempel gedrukt op EEN WEEKJE WEG?

"De film is soms wat deprimerend van toon, maar we kregen van Olivier Ringer de vrijheid om de Nederlandstalige versie iets lichter te maken. Door hier en daar wat dromerige accenten toe te voegen, wordt de film zeker toegankelijk voor kinderen vanaf 6 jaar. Als we keuzes moeten maken, geven we altijd de voorkeur aan het kinderlijke en het poëtische." Die poëzie danken we o.a. aan de bewerking die Sabine De Vos maakte van de tekst. "Ik ben heel blij met de vertaling. Sabine durft afwijken van de oorspronkelijke tekst en voegt er hier en daar een prachtige poëtische toets aan toe. Zoals het zinnetje '*ik wou dat ik op een dag zo vuil mocht zijn als een berg vuile was*'."

Wat maakt EEN WEEKJE WEG zo anders? Meikeminne: "Ik zag nog nooit een film die bestond uit één lange *voice over*. We gaan helemaal mee in de gedachtegang van het hoofdpersonage Cathy. Daarom moest de film gedubd worden: het is belangrijk dat kinderen die gedachten en vragen in hun eigen taal kunnen begrijpen. Ik zocht met Jolien naar een manier om haar stem zo dicht mogelijk bij het publiek te krijgen. Zo intiem, alsof die gedachten rechtstreeks in ons oor worden ingefluisterd." De oplossing werd gevonden in de oude kussensloop die Jolien mee de studio inneemt... haar knuffel. Die gebruikt ze om te acteren. "Ik moet praten alsof ik een geheim vertel aan mijn knuffel. Dat doe ik thuis ook: als

ik kwaad ben, ga ik fluisteren tegen die oude doeken. Ik ben erg gehecht aan mijn kussensloop.”

Even lekker rennen

Waarom koos Meikeminne voor Jolien? “Ik hoorde haar ooit op een casting en ze is me altijd bijgebleven. Toen ze binnenkwam, wist ik meteen weer waarom: ze heeft zo’n mooi stemtimbre. Als ik kinderen op een casting vraag of ze ‘mooi kunnen praten’, blijken ze zich zelden bewust van hun dialectklanken. Maar Jolien praat heel netjes.” En is ze ook zo netjes? In de studio lijkt ze ernstig en vooral heel beleefd. Eens de job er opzit, verandert ze in een gewoon kind: “Boeren aan tafel vind ik heerlijk! En ik heb een zus waar ik nooit vriendelijk tegen ben.” Of ze in de film ook mag boeren? “Nee, wel giechelen. Ik heb net een kietelsessie achter de rug. Zo konden ze mijn lach spontaan opnemen. Ik moest in de studio op een tafel liggen en Meikeminne legde kussens onder m’n hoofd opdat ik me niet zou stoten. Ik mocht ook terugkietelen... maar ze kon er tegen.”

Meikeminne: “Zo’n 4 uur lange werksessies zijn heel zwaar. Dat is echt op de tanden bijten. Soms gaan we tussendoor naar buiten, even lekker rennen.” Maar Jolien blijft positief. “Het is de eerste keer dat ik een film inspreek en ik vind het heel leuk. Ik vind het helemaal niet erg dat ik er een week vakantie aan moet opofferen. Ik wil me helemaal inleven in de gedachten van het meisje. Het enige wat ik misschien een heel, héél klein beetje vervelend vind, is als ik een stukje tekst 100 keer opnieuw moet doen.”

Of het volgens haar een goede film wordt? “Ik heb hem nog niet helemaal gezien. Ik zag de film alleen in stukjes, tijdens het inspreken. Volgens mij was het de bedoeling om zo weinig mogelijk over het verhaal te verklappen. Maar het is wel een leuke film, dat voel ik gewoon. Er zitten grappjes in en spannende momenten en het onderwerp is origineel. Je ziet niet vaak films over kinderen die verwaarloosd worden.” Welke films ziet ze dan wel? “Ik hou niet van romantiek, wel van moordfilms: van alle soorten CSI en van grappige films zoals PIRATES OF THE CARRIBEAN en RIO.” Maar hoe we deze film moeten promoten, weet ze niet precies. “Daarover kan ik u geen tips geven. Ik zal er nog eens over nadenken.”

Fantastique

Regisseur Olivier Ringer was erbij op de eerste opnamedag van de dubbing. Hij had geen 5 minuten nodig om overtuigd te zijn dat Jolien een geweldige keuze was. “*Fantastique*, zei hij! Dat kon ik wel verstaan. Ik vond het leuk dat hij kwam kijken. Daardoor deed ik nog harder mijn best ... en dat ben ik de rest van de week blijven doen.” Ringers dochter Wynona – die de rol van Cathy speelt – heeft ze nog niet ontmoet. “Maar ik zou het heel fijn vinden om haar eens in het echt te zien. Ik zou haar zeggen: ‘je hebt het heel goed gedaan’ en ik zou haar zeker tof vinden. Haar personage Cathy is heel slim. Ze is niet bang in het bos, met al die geluiden. Ik heb nog nooit ’s nachts in open lucht in een bos geslapen. Maar wel in een tent, toen ik op kamp ging met de Chiro.”

Schoolfreak

De Nederlandstalige versie van EEN WEEKJE WEG gaat in première op het Internationaal Filmfestival van Gent. “Dan zal ik heel trots zijn op mezelf. Zenuwen heb ik nooit. De avond voor de opnames was mama heel zenuwachtig. Ik zei: als ik geen zenuwen heb, hoef jij er ook geen te hebben. Daar heeft ze toen eens over nagedacht en ze vond dat ik gelijk had.” Haar klasgenoten en familie zullen zeker komen kijken, maar stel dat ze één ticketje kreeg waarmee ze iemand, eender wie, waar ook ter wereld mocht uitnodigen... wie zou ze dan naar Gent halen? Justine Bieber misschien (“*nee hoor, zo’n loser!*”) of Johnny Depp of Barack Obama of...? “Nee, ik zou mijn goede vriend Alexander vragen. Hij heeft ervoor gezorgd dat ik me inschreef voor de casting. Het is dankzij hem dat ik hier zit.”

Binnenkort zit de vakantie er weer op. Is ze na zo’n intensieve werkweek klaar om de knop weer om te draaien en terug naar school te gaan? “Nee. Ik kan niet wachten tot ik afgestudeerd ben, want ik vind naar school gaan zo saai. Ik ga nu naar het 5de leerjaar en ik vind de school vreselijk vermoeiend. Soms val ik in slaap in de klas. Dan moet mijn buurman mij wakker stoten, voor de leerkracht het merkt. Maar bij het inspreken val ik niet in slaap. Dit is veel leuker dan naar school gaan. Ben jij een schoolfreak? Ik niet. Ik ben een paardenfreak. Mijn opa heeft paarden. Mijn mama woont op een appartement. Daar kan ik geen paarden houden. Maar ik blijf zeuren bij m’n papa dat ik een eigen paard wil.”

Overname uit Generiek 107, september 2011, auteur: Gert Hermans

